

Alla själars dag

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014
Fr. Franciskus Urban

Alla själars dag

Mack 12:38-46; I Kor 15:51-57; Joh 5:25-29; Ps 65:2-5

Vi lever i förvirringens tid. I stort såväl som i smått. Ta som exempel ”allhelgonahelgen”, ett begrepp som föreslår att hela helgen ägnas Guds heliga. Förvirringen blir total då tiotusentals ljus tänds på våra kyrkogårdar där våra förfäder vilar. Som om vi visste att de alla redan satt i ära hos Gud Fadern.

I centrum idag står de som gått ur tiden; de som har vigts till den sista vilan. Igår firade vi de heliga. Igår var det Allhelgonadagen – alla helgons dag. Idag är det Alla själars dag. Idag ber vi för de döda; för alla dem vi inte vet hur det kommer att gå för.

Då ställer sig vän av mänskliga rättigheter frågan, om Kyrkan – ja till och med Gud – gör skillnad på människor?

Ja, det är skillnad. Men vi *gör* den inte; vi upprätthåller den inte – det är därför vi ber för våra avlidna – men det *är* skillnad mellan dem som har och de som ännu inte har.

Advokaten frågar igen: Vad är det somliga har men inte andra? Räcker inte orättvisorna under jordelivet? Skall vi ta dem med oss in i den sista vilan?

Det är inte fråga om ägodelar. Det handlar om vem som har nått målet; Guds mål med oss människor; gudomliggörelse.

Vi vet att vissa redan är framme. Det är Guds Moder och alla de helgon och martyrer som vi känner namnen på. Dessa firas på särskilda dagar under året. Så finns andra – även de kända – som inte har egna firingsdagar och dem firar vi på Alla helgons dag. Också dem vars namn vi inte känner, men som Gud räknar bland sina heliga, ryms och firas den dagen.

Gud vill att vi alla skall firas den dagen.

Men eftersom vi inte vet vilka, men faktiskt kan utgå ifrån att många hädangångna inte har nått målet, ägnar vi dessa en speciell dag. Det är den dagen idag; det är Alla själars dag.

Ja, systrar och bröder, det är skillnad. Men vi vill den inte och vi vill göra allt vi förmår för att upphäva den. Därför ber vi för dem som gått ur tiden och som vilar i väntan på den slutgiltiga domen.

Då jag en dag lämnar detta och i sammanhanget mycket korta jordelivet och vigts till den sista vilan, kan jag inte längre påverka utgången. Det är bara under min tid här som jag, enligt Guds vilja och i Hans stora nåd, kan verka för min egen frälsning.

Alla själars dag

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014
Fr. Franciskus Urban

Att jag ber för någon som fortfarande trampar jorden, är inget konstigt. Det är ett sätt att bistå henne. Min bön är dessutom att se som en god gärning; något som är till min frälsnings fördel.

Varken helgonen, martyrerna eller mina förfäder har upphört att finnas. Att jag ber för de döda är alltså inget konstigt. Det är ett, för att inte säga det enda sättet, att bistå dem. Och på samma sätt är mina böner att se som goda gärningar och som sådana bidrar de till min frälsning.

Genom våra böner vänder vi oss till Gud. Vi ber att de som vilar i väntar på den slutliga domen skall förlåtas; att de skall finnas värdiga och så förhärlligas.

Om man inte har denna förvissning med sig kan livet upplevas som förvirrat. Och allt detta landar och blir till konkret verklighet här hos oss idag. Här i vår förvirrade tid; den tid då den ene tror att människan blir en zombie efter sin död och den andre tror att vi blir änglar då vi lämnar jorden.

Förvirring kräver upplysning, så låt oss upplysas av Sanningen och Guds löfte till oss: Vi skall inte dö, vi blir inte zombies och vi blir inte änglar.

Vi skall inte dö för Kristus har besekrat döden.

Det enda som finns att säga om zombies är att det är här och nu vi beter oss som sådana! Vi frambringar våra jordiska dagar som levande döda; vi umgås med föreställningen att döden är slutet. Och om det är något som definitivt inte bidrar till vår frälsning, så är det att umgås med dödens makter, som inget annat vill än att snärja oss.

Och änglar finns, javisst! Men änglar är änglar. Och människor är människor. Gud klev inte ner på jorden som ängel. Gud blev människa för att människan skall kunna bli gudomlig.

Det är bara i den förvirrade tiden som frågan om varför vi måste dö, ställs.

Förvåna er inte över detta, säger Jesus i dagens Evangelium. ”Förvåna er inte, ty den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom.”¹

Att Guds plan för oss är gudomliggörelse ställer krav på oss; krav som är lite högre än att vi skall vandra omkring på jorden som levande döda och inte bry oss om utgången.

I trosbekännelsen, som vi stämmer in i om söndagarna, bekänner vi Kristus och hur han sitter på Faderns högra sida; att han skall komma tillbaka i härlighet för att döma levande och döda. Vi bekänner också att vi förväntar de dödas uppståndelse och den tillkommande världens liv.

I denna svenska översättning heter det att vi ’förväntar oss’ vilket, med dagens språkbruk och livsstil, tolkas som att hur vi lever inte spelar någon roll. I den engelska översättningen heter det ”We look for the resurrection of the dead and the life of the world to come”. We look. Vi ser fram emot, alltså. Den kommande världen och det nya livet är något vi längtar efter.

¹ Joh 5:28-29

Alla själars dag

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014
Fr. Franciskus Urban

Frågan är om vi idag ser ut att längta efter den kommande världen? Men klart är att vi kräver att få sitta med vid bordet iförda segerns krans. Frågan är om vi lever för den kommande världen, eller om vi ser döden som det oundvikliga slutet?

Nej, vi vet inget om utgången. Vi kan inte veta. Men förvirringen blir mindre genom att vi håller oss till Sanningen och genom att vi inte kräver evigt liv som bortskämda barn, utan faktiskt ser fram emot det. Och lever därefter.

Det enda och största vi kan göra här, innan vi får vila, är att leva som om vi redan vore heliga. Det är Guds vilja. Men idag står inte vår egen räddning i förgrunden, utan deras; alla som gått före oss. Låt oss i stillhet bedja för deras frälsning; låt oss i total uppriktighet fira de heliga mysterierna i den gemenskap allt strävar mot och som vi alla längtar efter.

Herre, förbarma dig.